

РЕШЕНИЕ

№ 3838

гр. София, 13.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 25.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Любка Петрова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **13113** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 30а, ал.3 от Закона за опазване на обществения ред при провеждането на спортни мероприятия (ЗООРПСМ).

Образувано е по жалба на П. И. Г., ЕГН [ЕГН], от [населено място], чрез процесуалния му представител адв. Д. М. срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № 19-4764-0043/07.11.2019 г., издадена от зам. – началника на 01 РУ – СДВР, с която на основание чл. 42, във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 1 от ЗООРПСМ му е наложена ПАМ - забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина за срок от две години.

В жалбата се релевират доводи за незаконосъобразност и необоснованост на оспорената заповед. Посочва, че както АУАН, така и процесната заповед не отговарят на изискванията на чл. 40 и чл. 42 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) и в частност изискването на закона АУАН да бъде съставен в присъствието на свидетели и липсата на съществени реквизити от изготвения АУАН прави същият незаконосъобразен и неправилен, а издадената въз основа на него Заповед за налагане на ПАМ според жалбоподателя не следва да поражда правните последици, предвидени в закона. Твърди се още, че заповедта не съдържа точно и изчерпателно посочване на конкретната разпоредба от ЗООРПСМ, която се твърди, че е нарушена, поради което жалбоподателят не е могъл да разбере коя точно законова забрана е прекрачил със своето поведение. Иска се отмяна на заповедта или

алтернативно да бъде изменена с налагане на минимален период на лишаване от право за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. П., която поддържа жалбата. Счита, че в хода на делото от събраните доказателства не се установява да е извършено административно нарушение по смисъла на спортното хулиганство така, както е формулирано в закона. В заповедта нарушението било визирано само като жестове, които не било доказано, че са осъществени, както и същите не се вместили в понятието спортно хулиганство по смисъла на закона. Поддържа всички аргументи за процесуалните пороци както на АУАН, така и на процесната заповед за налагане на ПАМ. Счита, че заповедта не е мотивирана, както и че не се посочени доказателствата, на които се основава. Моли същата да бъде отменена. Претендира разности в минимален размер.

Ответникът – Заместник началник на О1 РУ – СДВР, редовно уведомен, не изпраща представител. В представени писмени бележки оспорва жалбата, като излага съображения за законосъобразност на оспорения акт. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Административен съд София-град, Второ отделение, 30-ти състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 14.10.2019 г., около 22:21 ч. в [населено място], по време на футболна среща между отборите на България и Англия с начален час 21:45 ч., на стадион В. Л., в средата на трибуната на сектор Б, на осми ред, лице от мъжки пол, на видима възраст около 25 години, висок около 175 см, мускулесто телосложение, с черна бейзболна шапка с козирка на главата, на която в челната част имало бял надпис, облечен в черен суитшърт с бели надписи на дясна раменна част и лявата част на гърдите, обув в черно долнище на анцуг, е извършило противообществена проява /спортно хулиганство/ по ЗООРПСМ, изразяваща се в отправяне на неприлични жестове, които били особено вулгарни, а именно отправял неприличен жест като вдигал напред и нагоре дясната си ръка с преобладаващ среден пръст, а останалите свити към дланта в посока на играчите на терена.

За охрана на обществения ред по време на срещата, били ангажирани служители на МВР, сред които разузнавач в група „ХЕ“, с-р „ММ“-СДВР Ю. М.. Разпитан, в качеството му на свидетел, констатирал противообществена проява по време на срещата, извършена от гореописаното лице, намиращо се в публиката. Разпознал нарушителя, като е посочил трите му имена, ЕГН и адрес. Причината лицето да не бъде задържано на момента, било струпването на хора и вероятната ескалация на напрежението и евентуални масови безредици.

За установяване самоличността на лицата, извършвали противообществени прояви, били иззети видеозаписи и фотоснимки, направени по време на срещата, съдържащи поведение на зрители, намиращи се националния стадион В. Л.. За изземването на записите е изготвен протокол по чл. 29, ал.2 ЗООРПСМ на 16.10.2019 г.

От изготвена справка относно извършена проверка за лице в Единен автоматизиран регистър АИС „Спортни хулигани“ към НИЦССМ-МВР, е установено, че за лицето П. И. Г., с ЕГН [ЕГН] от [населено място] няма данни да е установяван като извършител на противообществени прояви по ЗООРПСМ.

С докладна записка, разузнавач Ю. М. предложил на началник сектор „Масови

мероприятия“, към СДВР да бъде извършена проверка, с цел установяване самоличността на нарушителя и спрямо същия да бъде взето отношение по ЗООРПСМ.

С постановление вх. № 513ек-58908/16.10.2019 г. е назначена експертиза, със задача дали на предоставения оптичен носител, съдържащ снимков материал, заснет на 14.10.2019 г. по време на футболната среща, е заснето лицето П. И. Г., с ЕГН [ЕГН].

Изготвена е експертна справка рег. № 513ек-5941/2/17.10.2019 г. от вещо лице, специалист в областта на криминалистиката в ОЕКД-СДВР, заключението на което, след направените изследвания на материалите е, че на изследваните изображения е заснето едно и също лице - П. И. Г., с ЕГН [ЕГН], като констатираните сходства са достатъчни по обем, за да се направи това заключение.

Със справка, началникът на сектор ММ-СДВР е предложил преписката да бъде изпратена на О1 РУ за съставяне на АУАН по чл. 21 ЗООРПСМ на П. И. Г., с ЕГН [ЕГН], тъй като същия е установен като извършител на противообществена проява.

П. И. Г. е разпитан в качеството му на свидетел, на 21.10.2019 г. Посочва, че на 14.10.2019 г. е присъствал на футболната среща между отборите на България и Англия. Закупил си билет за сектор „Б“ и се намирал в същия сектор. Тръгнал си веднага след края на първото полувреме на мача. Категорично заявил, че не е отправял неприлични жестове с ръце по време на цялата среща. Държал се прилично, като не е жестикулирал по никакъв начин. Около него имало много фенове на националния отбор, които си размахвали ръцете.

По отношение на жалбоподателя е издадена заповед за задържане № 225зз-1838/21.10.2019 г., за 24 часа, на основание чл. 72, ал.1, т.1 от ЗМВР. Направен му е и личен обиск, за което е съставен протокол за личен обиск № 225р-37393 от 21.10.2019 г.

Снети са и обяснения от Г., които са отразени писмено в сведение от 21.10.2019 г. Лицето е посочило, че е бил на футболния мач между отборите на България и Англия, проведен на 14.10.2019 г. Заявява, че не е отправял неприлични жестове с ръце по време на цялата среща. Държал се нормално и си тръгнал след първото полувреме. Около него имало множество фенове на отбора, като същите размахвали ръце.

На жалбоподателя П. И. Г., ЕГН [ЕГН] е съставен АУАН № 4764/07.11.2019 г., за това, че на 14.10.2019 г. около 22:21 ч. в [населено място] на стадион В. Л., в трибуната на сектор „Б“ по средата, на осмия ред, по време на проведена футболна среща между отборите на България и Англия, е извършил противообществена проява (спортно хулиганство), в спортния обект, изразяваща се в отправяне на неприлични жестове и поведение, които са особено вулгарни, а именно отправял е неприличен жест като вдигал напред и нагоре дясната си ръка с преобладаващ среден пръст, а останалите свити към дланта в посока на играчите на терена. С тези си действия виновно е нарушил разпоредбата на чл. 21, т.8 ЗООРПСМ.

АУАН е съставен в присъствието на свидетели, служители на О1 РУ-СДВР И. Б. и В. С.. Връчен е на жалбоподателя лично, на 07.11.2019 г., който го е подписал с възражение, че не е извършвал никакви хулигански действия по време на футболната среща.

Въз основа на АУАН е издадено НП № 4764/07.11.2019 г., в който е възприета и описана, посочената в АУАН фактическа обстановка. С НП, на основание чл. 25, ал.1 ЗООРПСМ, на жалбоподателя П. Г. е наложена глоба в размер на 1 000 лв. НП е връчено на жалбоподателя на 07.11.2019 г.

Със заповед за налагане на принудителна административна мярка № 19-4764-0043/07.11.2019 г., зам.- началника на 01 РУ-СДВР, на основание чл. 42, вр. чл. 30, ал.1, т.1 от ЗООРПСМ е наложил на жалбоподателя Г. забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина за срок от две години. В заповедта е описано, че на 14.10.2019 г., около 22:21 ч. в [населено място] на стадион В. Л., в трибуната на сектор „Б“ по средата, на осмия ред, по време на проведена футболна среща между отборите на България и Англия, Г. е извършил противообществена проява (спортно хулиганство) по ЗООРПСМ, изразяваща се в отправяне на неприлични жестове, които са особено вулгарни, а именно отправя неприличен жест като вдига напред и нагоре дясната си ръка с преобладаващ среден пръст, а останалите свити към дланта в посока на играчите на терена. Заповедта е връчена на жалбоподателя на 07.11.2019 г.

Жалбата е подадена чрез „Български пощи“ на 11.11.2019 г., понеделник, първият работен ден след изтичане на срока – 10.11.2019 г. (неделя), чрез административния орган, видно от представеното копие на стр. 37 от делото.

По делото е представена Заповед № 225з-701/21.09.2018 г., видно от която началникът на 01 РУ-СДВР е определил длъжностни лица, които да издават заповеди за налагане на ПАМ по ЗООРПСМ, сред които е и зам.-началника на 01 РУ-СДВР.

По делото се събраха и гласни доказателства, като бяха разпитани свидетелите Р. Ю. Ф. – стюард в „Спорт секюрити“ и А. В. П., приятел на жалбоподателя, присъствал на същата футболна среща.

От показанията на Ф. се установява, че същата симпатизира на ФК „Л.“ и работи като стюард в „Спорт секюрити“, които охраняват всички мероприятия на ФК „Л.“. На 14.10.2019 г. била на работа, когато е бил проведен и мачът между България и Англия. Когато националният отбор играел домакински мач охранителната фирма пазела сектор „Б“. Познавала П. Г. от мачовете, като се запознали на стадиона. В същия този ден Г. присъствал на мача. Позицията ѝ била долу на пистата срещу сектор Б и не може да каже, че е гледала непрекъснато към П.. Били на разстояние 50 м. един от друг, като не е наблюдавала през цялото време поведението му. Говорил си с хората около него, като в моментите, когато го е поглеждала не е забелязала да отправя неприлични жестове. Твърди, че не е виждала П. нито на този мач, нито на който ѝ да е друг мач да показва неприлични жестове. Никога не е бил част от тези случаи.

Свидетелят П. посочва, че е привърженик на ФК „Л.“, като познава жалбоподателя по повод на футболни срещи. Ходят заедно на мачове група от хора. На 14.10.2019 г. бил на мача заедно с П. в една приятелска компания. Имали гости от Русия и през цялото време си говорили с тях. Всяко замахване с ръка можело да бъде спряно на стопкадър и да бъде възприето като неприличен жест. П. бил на седалката пред него на 10 см. Свидетелят посочва, че първите десетина минути бил долу ниско. П. влязъл малко по-късно и след това се качил горе при него. През първото полувреме бил точно зад него и имал перфектна видимост, като следял какво говори с момчетата. Познатите били двама или трима отделно от техните, които ги били довели също 2-3 момчета. Те стояли само първото полувреме. Посочва, че не видял П. да показва каквито и да е жестове, тъй като през цялото време си говорил с тях.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от активно легитимирано лице, адресат на заповедта и в срока по чл. 30а, ал.3 ЗООРПСМ, който е триденевен от връчване на акта, като съдържа изискуемите реквизити и следва да бъде разгледана по

същество.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореният в настоящото производство административен акт – заповед за налагане на ПАМ по ЗООРПСМ, е издаден от компетентен административен орган – зам.-началника на 01 РУ-СДВР. Съгласно чл. 30, ал.1 ЗООРПСМ, началникът на районното управление на МВР по местоизвършване на нарушението или оправомощено от него длъжностно лице издава наказателно постановление и заповед за налагане на принудителна административна мярка забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина в случаите по чл. 21, т. 1 – 10. Съгласно териториалния обхват на 01 РУ-СДВР, територията около Националния стадион В. Л., където е установено и извършено нарушението, попада в обхвата на посоченото РУ на СДВР. Поради това началника на 01 РУ-СДВР е материално и териториално компетентен за издаване на процесната заповед. Последният, с нарочна заповед № 2253-701/21.09.2018 г. е делегирал правомощията си по чл. 30, ал.1 ЗООРПСМ на зам.-началника на 01 РУ-СДВР, който е издал оспорената в настоящето производство. Т.е., предвид изричната делегация, заповедта е издадена от компетентен орган.

Оспорената заповед е издадена в предписаната от закона писмена форма и съдържа предвидените от закона реквизити. В заповедта са изложени мотиви, като се съдържат фактическите и правни основания за издаването ѝ. Посочен е издателят на акта, адресата му, извършеното нарушение, като се съдържа описание на нарушението и датата на извършването му. Описани са основните и съществени обстоятелства, свързани с нарушението, като се съдържат всички индивидуализиращи нарушителя и нарушението данни. Нарушението е индивидуализирано в достатъчна степен, така че да може жалбоподателя да разбере какво е нарушил. Актът съдържа и решението на органа, т.е. диспозитив. Съдържат се и правните основания за издаване на акта, като е посочено, че с описаното поведение, Г. е нарушил правилата за поведение при посещение на спортни мероприятия, а конкретно действията му – отправяне на неприличен жестове, които са особено вулгарни, като вдига напред и нагоре дясната си ръка с преобладаващ среден пръст, а останалите свити към дланта в посока на играчите на терена, като действията му съставляват нарушение на чл. 21, т.8 от ЗООРПСМ.

Съдът намира, че в производството пред органа не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Взето е писмено обяснение от нарушителя, обяснение на свидетел и справка от Единния автоматизиран регистър съгласно чл. 27, т. 1, 2 и 3 от ЗООРПСМ, извършена е и експертна справка от вещо лице, придружена със снимков материал. Спазен е и процесуалния ред за издаване на заповедта, като същата е издадена в предвидения в чл. 30, ал.1 ЗООРПСМ срок от 24 часа, съгласно чл. 30, ал. 1, т. 1 от ЗООРПСМ, а нарушението е установено по предвидения в цитирания закон ред, като е съставен акт за установяване на нарушението. Решението за издаване на заповедта за прилагане на ПАМ е взето на основание чл. 30а, ал.1 ЗООРПСМ, а именно въз основа на приложените към преписката материали.

Съдът намира за неоснователни доводите на жалбоподателя, че евентуалните пороци (ако има такива) при издаване на АУАН, на базата на който впоследствие е издадено НП, а и процесната заповед не отговарят на изискванията на чл. 40 и чл. 42 от ЗАНН. С АУАН се установява нарушението и нарушителят, а с НП се ангажира административно-наказателната отговорност на нарушителя. АУАН се съставя от определени длъжностни лица и има задължителни реквизити, посочени в чл. 42 от

ЗАНН, а реквизитите на НП са посочени в чл. 57 от ЗАНН, както и издателят на НП е посочен в съответния закон. АУАН се подчинява на правната уредба на ЗАНН и следва да отговаря на изискванията на чл. 42 от ЗАНН, като най-същественото за АУАН е това, че с него се поставя началото на едно административно-наказателно производство, което е различно от производството по издаване на индивидуални административни актове. В тази насока, неоснователен е доводът на жалбоподателя, че при съставянето на АУАН са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, тъй като производството по оспорване на заповедта за налагане на ПАМ се развива по правилата на АПК, а не по правилата на ЗАНН и съответният административен съд като първа инстанция не притежава правомощия да установява законосъобразност, респективно незаконосъобразност на съставения АУАН и НП и да разглежда дали при съставяне на АУАН и издаване на НП са допуснати или не съществени нарушения на административно-производствените правила.

Налагането на ПАМ по силата на закона може да се налага наред със санкцията на лицето, налагана по административно-наказателен ред, като административната отговорност е самостоятелна и независима от административно-наказателната на същото лице. Макар ЗООРПСМ да е смесил двете процедури, същите са различни и са израз на различна правна природа на АУАН и НП от една страна и заповед за прилагане на ПАМ от друга. В този смисъл процедурата по издаване на АУАН предхожда издаването на НП, с което тази административно-наказателна процедура приключва, а процедурата по издаване на заповедта за ПАМ следва правилата на АПК за издаване на административните актове и не представлява административно-наказателна процедура. Т.е. заповедта за ПАМ не се издава като последица от АУАН, както е НП, тъй като закона обвързва двата акта, единствено относно срока за издаване на заповедта, и незаконосъобразността на АУАН не може да доведе до незаконосъобразност на заповедта за ПАМ.

Не е нарушена разпоредбата на чл. 40 ЗАНН, която предвижда, че актът се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението. Т.е. от една страна АУАН е съставен в присъствието на свидетели, присъствали на установяване на нарушението, а именно двама служители на СДВР, които са разгледали и анализирали преписката, ведно с експертната справка за лицето, което е извършител. Законът поставя изискване за присъствие на свидетели при съставянето на акта, които може да са от една страна, лицата, присъствали на извършване на нарушението, а от друга, тези на установяването на нарушението. В случая, доколкото нарушителя не е бил задържан в момента на извършване на нарушението, а извършеното от него нарушение е установено с видеозапис, а самото лице е разпознато с експертна справка, то при съставяне на АУАН е логично да присъстват като свидетели, лица, служители при О1 РУ-СДВР. Няма причина, която да налага, при съставянето на АУАН да присъстват свидетели, като граждански контрол свързан с присъствието на обективни наблюдатели на действията извършени от актосъставителя.

От приложените доказателства по делото безспорно се установи, че

установената със АУАН и заповедта проява – отправяне на неприлични жестове /като вдига напред и нагоре дясната си ръка с преобладаващ среден пръст, а останалите свити към дланта в посока на играчите на терена/ е извършена в спортния обект – националният стадион В. Л., по време на спортно мероприятие - футболна среща между отборите на България и Англия, както и че същата е извършена във връзка със спортното мероприятие. Безспорно е и че в случая отправяне на неприлични жестове не съставлява престъпление по смисъла на НК.

Спорно по делото е именно извършването на конкретно посочената проява отправяне на неприлични жестове - показване на среден пръст в посока на играчите на терена и то от жалбоподателя. Съдът намира за доказано по делото, че жалбоподателят е извършил посочената в заповедта за налагане на ПАМ проява, предмет на ЗООРПСМ и представляваща спортно хулиганство. По делото се събраха достатъчно писмени и гласни доказателства, от които съдът стига до посочения извод, като в подкрепа на извода кредитира заключението по изготвената експертна справка от вещо лице, специалист в областта на криминалистиката, неоспорено от процесуалния представител на жалбоподателя, от която се установява, че констатираните сходства между лицето, което е заснето на видеозаписа и жалбоподателя П. Г., са достатъчни по обем, за да се направи това заключение. Съгласно разпоредбата на чл. 29 ЗООРПСМ, за установяване извършването на противообществени прояви по този закон или на престъпления от общ характер може да се използват и видеозаписи и/или фотоснимки, направени при провеждането на спортното мероприятие. Видеозаписите и/или фотоснимките по ал. 1 се приобщават чрез съставяне на протокол, подписан от органите по чл. 26, ал. 1 и от специалист-технически помощник. В конкретния случай този ред е спазен, като въз основа на предадените видеозаписи и снимки е изготвена и експертната справка.

От цитираните писмени и гласни доказателства, настоящия съдебен състав безспорно установява, че на 14.10.2019 г., с начален час 21,45 ч., се е провела футболна среща между отборите на България и Англия. За охрана на обществения ред по време на срещата, били ангажирани служители на МВР, сред които и разузнавач Ю. М., който констатирал противообществена проява по време на срещата, извършена от лице, намиращо се в публиката. Същият е разпитан в качеството му на свидетел по преписката, за което е съставен протокол за писмено показание на свидетел по ЗООРПСМ от 15.10.2019 г. Свидетелят посочва, че по време на срещата бил в залата за видеонаблюдение, разположена в сектор „Б“, на стадиона. Впечатление му направило, че по време на футболната среща, по време на първото полувреме, около 22:21 ч. лице от мъжки пол, на видима възраст около 25 години, висок около 175 см, мускулесто телосложение, с черна бейзболна шапка, с козирка на главата, на която в челната част има бял надпис, отправя неприличен жест с преобладаващ среден пръст, а останалите свити към дланта в посока на играчите на терена. Разпознал нарушителя, като в протокола го е посочил с три имена, ЕГН и адрес. Посочил е, че причината, лицето да не бъде задържано на момента, било струпването на хора и вероятната ескалация на напрежението и евентуални масови безредици.

Съдът намира, че събраните по делото гласни доказателства от страна на разпитания като свидетел П. не могат да оборят доказателствената стойност на доказателствата, изготвени на основа на експертната справка, изготвена въз основа на представени видеозаписи и фотоснимки. От една страна свидетеля е приятел на жалбоподателя, с който заедно посещават мачове на стадиона, поради което може да се приеме, че е заинтересован да защити жалбоподателя. А от друга страна, свидетелят свидетелства за това, че по време на футболната среща, е бил зад жалбоподателя, но не е видял жалбоподателя да отправя неприлични жестове към терена. Това обаче може да се дължи на различни обстоятелства, сред които и това, че двете лица са на футболен мач и гледат именно мача, а не оглеждат публиката, както и че дори да е имал видимост към него, това не означава, че постоянно е гледал към жалбоподателя, за да е сигурно, че не е пропуснал някои жестове.

Съдът не кредитира и свидетелските показания на свидетелката Ф., тъй като същата се е намирала долу на пистата срещу сектор Б и сочи, че не е наблюдавала през цялото време поведението на жалбоподателя.

Съдът намира обаче, че оспорената заповед за налагане на ПАМ е постановена при неправилно приложение на материалния закон и в противоречие с целта на закона. Съгласно разпоредбата на чл. 25, ал. 1 от ЗООРПСМ срокът на наложената ПАМ от вида на процесната е от 1 до 2 години. В случая административният орган е наложил максималния срок за забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина от 2 години. Изборът на срок за ПАМ, който е различен от минималния, налага излагане на мотиви защо органът счита, че именно този срок е най-подходящ, да въздейства превантивно и превъзпитаващо на нарушителя. В случая мотиви в тази насока липсват. Освен липсата на мотиви следва да се отчете факта, че по делото не са представени доказателства за наличие на предходни противообществени прояви от страна на лицето, напротив – още в хода на административното производство е установено, видно от справката в Единния автоматизиран регистър, че за Г. няма данни да е установяван като извършител на противообществена проява по ЗООРПСМ, т.е. настоящата е първа по ред. Няма засегнати от действията му лица, поради което и срок от 1 година би бил в достатъчна степен ефективен за да изпълни целите на наложената ПАМ. Като е наложил ПАМ за срок от 2 години, административният орган не е извършил правилна преценка относно тежестта на извършеното нарушение и наложената мярка. От една страна не е изложил мотиви за прилагане на най-дългия срок, а от друга не е отчетел правно значими факти, за да наложи този най-дълъг срок. Като израз на административна принуда, ПАМ трябва да бъде определена в такъв вид и обем, че да не ограничава правата на субектите в степен, надхвърляща тази, произтичаща от преследваната от закона цел. Налагането на ПАМ не може да е самоцел, а да преследва целите по чл. 22 от ЗАНН - да се предотврати или преустанови административното нарушение, съответно да се предотвратят или отстранят вредните последици от тях. Нарушаването на обществения ред по време на спортно мероприятие е противоправно поведение, от което безспорно обществото като цяло търпи вреди, като по арг. от чл. 22 от ЗАНН, налагането на предвидената в чл.30, ал.1 ЗООРПСМ ПАМ следва да има за цел да предотврати извършването на

други такива нарушения и предотврати/ограничи настъпването на вредни последици. В конкретния случай, като се приемат за доказани фактите, посочени в обжалваната заповед, то те обосновава извод за нарушаване на обществения ред по време на спортни мероприятия, но реално настъпили вреди от тези действия няма. Именно това води до извод за липса на основание за прилагане на максимално предвидения в закона срок за налагане на ПАМ. След като законодателят е предвидил срок от 1 до 2 години за налагане на ПАМ, то административният орган е следвало да обоснове защо е определил максималния срок, посочен в закона. Като не е направил това, административният орган не е обосновал упражняването на предоставеното му правомощие в съответствие с целта на закона. Предвид изложеното обжалваната заповед е постановена при съществено нарушение на административнопроизводствените правила относно съдържанието ѝ, както и при несъответствие с целта на закона.

Незаконосъобразността на заповедта, в частта ѝ относно срока на наложената ПАМ води до материална незаконосъобразност на цялата заповед. Съдът не разполага с правомощия да измени заповедта, като намали срока, за който е наложена мярката, а само да потвърди или отмени заповедта. Материалната незаконосъобразност на заповедта в една част води до незаконосъобразност в нейната цялост. Срокът, за който се налага ПАМ е елемент от самата мярка, тъй като принудителната мярка не може да съществува самостоятелно без за нейното действие да бъде определен срок. Именно поради това, този срок, като елемент от ПАМ, следва да се определи от органа, който прилага ПАМ. Непосочването на мотиви относно срока, за който се прилага принудителната административна мярка съставлява нарушение на изискването на чл. 59, ал. 2, т.4 АПК и лишава съда от възможност да установи дали актът, в тази му част, е в съответствие с целта на закона - чл. 146, т. 5 от АПК, следователно налице е порок, обосноваващ незаконосъобразност на оспорената заповед.

Предвид гореизложеното, съдът счита, че административният орган е издал незаконосъобразен акт, който следва да бъде отменен.

При този изход на спора и съобразно разпоредбата на чл.143, ал.1 АПК жалбоподателят има право на присъждане на разноски. Такива обаче са следва да бъдат присъдени само за заплатена държавна такса в размер на 10 лева, предвид, че не са представени доказателства за заплатено адвокатско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК Административен съд – София-град, Второ отделение, 30-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за налагане на принудителна административна мярка № 19-4764-0043/07.11.2019 г., издадена от зам. – началника на 01 РУ – СДВР, с която на П. И. Г. на основание чл. 42, във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 1 от ЗООРПСМ му е наложена ПАМ - забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина за срок от две години.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи, към МВР **ДА ЗАПЛАТИ** на П. И. Г., ЕГН [ЕГН] от [населено място] сумата от 10 (десет) лева,

представляваща направени разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва, в 14 - дневен срок от съобщението до страните за постановяването му, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

На основание чл. 138, ал. 1 от АПК препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: